

KRÓLOWA ANIOŁÓW

Wietrznio 26.11. 2000 Nr 41 (251)

*Tobie chwała i cześć, Trójco Przenaj
świętsza, Jedyny i Najwyższy Boże!*

WIERZE!

W BOGA OJCA

1. „Wierzę w jednego Boga”

Tymi słowami zaczyna się Symbol Nicejsko - Konstantynopolitański. Wyznanie jedyności Boga, które zakorzenia się w Objawieniu Bożym Starego Przymierza, jest nieodłączne od wyznania istnienia Boga i jest, podobnie jak ono, podstawowe. Bóg jest Jedyny; jest tylko jeden Bóg. „Wiara chrześcijańska wyznaje, że jest jeden Bóg co do natury, substancji i istoty.

W JEZUSA CHRYSYDUSA

SYNA BOŻEGO JEDNORODZONEGO

Dobra nowina: Bóg zesłał swego Syna

Poruszeni przez łaskę Ducha Świętego i pociągnięci przez Ojca, wierzymy i wyznajemy o Jezusie: „Ty jesteś Mesjasz, Syn Boga żywego”. Na skale tej wiary, wyznanej przez św. Piotra, Chrystus założył swój Kościół.

„Ogłosić ... niezgłębione bogactwa Chrystusa”

Przekazywanie wiary chrześcijańskiej jest przede wszystkim głoszeniem Jezusa Chrystusa, by prowadzić do wiary w Niego. Od początku pierwsi uczniowie zapalali pragnieniem głoszenia Chrystusa: „Nie możemy nie mówić tego, cośmy widzieli i słyszeli”. Zapraszają oni ludzi wszystkich czasów, by weszli do radości ich komunii z Chrystusem.

W DUCHA ŚWIĘTEGO

Stary Testament głosił wyraźnie Ojca, Syna zaś bardzo niejasno. Nowy objawił Syna i pozwolił dostrzec Bóstwo Ducha. Teraz Duch mieszka pośród nas i udziela nam jaśniejszego widzenia samego siebie. Nie było bowiem rzeczą roztropną głosić otwarcie Syna, gdy nie uznawano jeszcze Bóstwa Ojca, i dodawać Ducha Świętego jako nowy ciężar, jeśli można użyć nieco śmiałego wyrażenia, kiedy jeszcze Bóstwo Syna nie było uznane. „Jedynie na drodze postępu i przechodzenia „od chwały do chwały” światło Trójcy Świętej zajaśnieje w pełniejszym blasku.

Wierzyć w Ducha Świętego oznacza wyznawać, że Duch Święty jest jedną z Osób Trójcy Świętej, współistotny Ojcu i Synowi i „z Ojcem i Synem wspólnie odbiera uwielbienie i chwałę”. Dlatego zagadnienie Boskiej tajemnicy Ducha Świętego znalazło się już w „teologii” trynitarniej. Tutaj będzie chodziło o miejsce Ducha Świętego w „ekonomii” Bożej.

TAJEMNICA MARYI

c.d.

CZEŚĆ CZWARTA

**W jaki sposób Maryja żyje i króluje
w naszych duszach.**

I.

Drzewo żywota.

Czyś za sprawą Ducha Św. zrozumiał, co powiedziałem? Podziękuj za to Bogu, bo tajemnicy tej nie zna i niedocenia prawie nikt na świecie. Skarb ukryty znalazłeś w Maryi, tę drogocenną perłę ewangeliczną; sprzedaj więc wszystko, by ją posiadać: złóż ofiarę z siebie w ręce Maryi; pogrąż się w Niej radośnie, - a znajdziesz samego Boga. Duch Święty zasadził w duszy twojej prawdziwe „*Drzewo żywota*”, jakim jest to nabożeństwo; dołóż wszelkich starań i pielęgnuj je pilnie, aby wydało owoc w czasie swoim. Nabożeństwo to jest owym „*ziarnkiem gorczycznym*”, o którym mówi Ewangelia; mimo, że jest najmniejszym wśród ziaren, rozwija się jednak bardzo znacznie i rośnie gałęziami tak wysoko, że ptaki niebieskie (to znaczy wybrani) gnieźdzą się na nich i spoczywają tam bezpiecznie.

II.

Troski i starania

Musisz to drzewo pielęgnować:

1. Bez żadnej ludzkiej pomocy.

Drzewo to, zasadzone w wiernym sercu, chce rosnąć na wolnym powietrzu, bez jakiegokolwiek oparcia ludzkiego. Drzewo Boże pragnie być zawsze z dala od stworzeń, które tamują jego wzrost ku Bogu. Nie opierajmy się więc na własnej przemyślności lub na naturalnych zdolnościach, ani na znaczeniu i powadze ludzkiej; uciekajmy się tylko do Matki Boskiej o od Niej jednej wyglądajmy pomocy.

2. Potrzeba ustawicznej czujności.

Dusza, w której to drzewo jest zasadzone, winna jak dobry ogrodnik nieustannie go strzec i nad nim czuwać. Drzewo żywe, rodzące owoc żywota, potrzebuje ręki ogrodnika i ustawicznej czujności. Dusza, która dąży do doskonałości, musi często o tym myśleć, a nawet uważać to za główne swoje zadanie.

3. Praca niełatwa, gdyż wymaga zaparcia się siebie.

Trzeba wyrwać i wyciąć ciernie i osty, bo z czasem przygluszą drzewo i zniszczą owoce. Więc należy wiernie i wytrwale unikać za pomocą umartwienia i przełamywania siebie wszelkich niepotrzebnych przyjemności i próżnego zajmowania się stworzeniami, krzyżować ciało, kochać milczenie i umartwiać swe zmysły.

4. Zginąć musi miłość własna.

Czuwaj, aby gąsienice go nie zniszczyły; gąsienicą - to miłość własna. Ona to nadgryza zielone liście i niszczy piękne nadzieje owoców, jakie drzewo rokuje. Miłość własna i miłość Maryi wykluczają się wzajemnie i nie mogą żadną miarą współistnieć w duszy.

5. Wstręt do grzechu.

Nie można również pozwolić, aby zwierzęta zbliżały się do tego drzewa. Są nimi grzechy, które mogą zadać śmierć drzewu żywota przez samo tchnienie; nie powinien do niego dochodzić nawet ich oddech, bo choćby to były grzechy powszednie, są one zawsze bardzo niebezpieczne, o ile sobie nie zadajemy trudu, aby się ich pozbyć. c.d.n

Dziś tj. 26.11.2000 r NIE-
DZIELA 34 zw URO-
CZYSTOŚĆ JEZUSA
CHRYSTUSA KRÓLA

WSZECHŚWIATA □ Dziś po sumie wystawienie Najśw. Sakramentu, Litania do Najśw. Serca Pana Jezusa i Akt poświęcenia rodzaju ludzkiego Najśw. Sercu Jezusowemu. Po południu o godz. 15.00 nabożeństwo różańcowe za dusze wypominane; □ W tym tygodniu Msze św. o godz 16,30 □ W środę Nowenna Nieustająca - hołd Matce Bożej składają dzieci kl III □ Dziś rozpoczyna się Tydzień Kultury Chrześcijańskiej. □ Przyszła niedziela jest I Niedziela Adwentu - czas radosnego oczekiwania na przyjście Pana Jezusa. Znajdziemy więcej czasu na modlitwę, uczestnictwo we Mszy św. Rorate.

Chrzest św. - Chrzest Chrystusa - Przez swoją Paschę Chrystus otworzył wszystkim ludziom źródła chrztu. Istotnie, Jezus mówił o swojej męce, która miał wycierpieć w Jerozolimie, jako o „chrzcie”, którym miał być ochrzczony. Krew i woda, które wypłynęły z przebitego boku ukrzyżowanego Jezusa, są zapowiedzią chrztu i Eucharystii, sakramentów nowego życia. Od tej chwili możliwe jest „narodzenie się z wody i z Ducha”, by wejść do Królestwa Bożego. **W tym tygodniu za łaskę chrztu św. dziękują:** 29.11 Zofia Olbrycht; 1.12 Tadeusz Jastrząb; 2.12 Kamil Matelowski, Bartłomiej Rymek, Joanna Uliasz

„Wierzę w ciała zmartwychwstanie” - Wierzymy mocno i mamy nadzieję, że jak Chrystus prawdziwie zmartwychwstał i żyje na zawsze, tak również sprawiedliwi po śmierci będą żyć na zawsze z Chrystusem Zmartwychwstałym i że On wskrzesi ich w dniu ostatecznym. Nasze zmartwychwstanie, podobnie jak zmartwychwstanie Chrystusa, będzie dziełem Trójcy Świętej. **W rocznicę śmierci polecamy Miłosierdziu Bożemu dusze wiernych:** 27.11 + Helena Wierdak; 29.11 + Aniela Belczyk; 2.12 + Adolf Szopa **Wieczny odpoczywanie racz im dać Panie!**

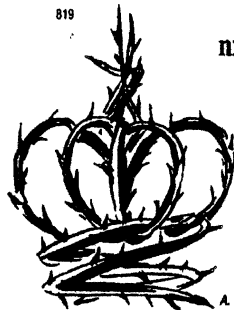

W kościele sprzątały : Elwira Rymek z Mateuszem, Danuta Guzik, Marta Jastrzębska z Anią i Anna Szczurek **Bóg zapłać za sprzątanie w kościele i wokół kościoła !**

Spotkanie Modlitewno - biblijnej, czwartek godz. 19.00 - Matki dzieci kl. II

**Msze św. 1. pon. 27.11. + Wilhelmina Krę-
żalek 2. wt. 28.11. + Aniela i Zdzisław
Belczyk ; 3. śr. 29.11. + Stanisław Kozu-
bal i z rodz. 4. czw. 30. 11. + Andrzej Ko-
zubal 5. piąt. 1.12 + Edward Wójtowicz ;
6. sob. 2.12 + Antonina i Józef Rymek
7. n. 3.12 + + Jozefa, Józef i Alfred Wier-
dak**

Od czasu
Chrystusa
koroną
cierpienia

nie jest już
śmierć,
lecz życie
wieczne.

Szlachetne kamienie na złocie korony króla świadczą o ograniczonym bogactwie i ograniczonej władzy nad poddanymi. Ciemnie na koronie Chrystusa świadczą o nieograniczonej miłości i bezgranicznym oddaniu wszystkim ludziom.

Historia biegnie dalej przez tysiąclecia, ale jedno jest pewne, że u kresu czasów czeka wieczne panowanie Chrystusa, Syna Bożego, i wszystkich, którzy Mu zaufali.

Jan XXXIII

Kochaj Jezusa dla Jezusa

Ci, którzy kochają Jezusa dla Jezusa, a nie dla jakiejś własnej pociechy, ci błogosławią Go zarówno we wszelkim utrapieniu i ucisku duszy, jak pośród największego wesela.

I choćby nawet nigdy nie raczył ich uradować, oni zawsze jednak by Go chwalili i chcieli Mu składać dzięki.

Tomasz a Kempis

DZIEJE OSADNICTWA

Na podstawie wyników badań archeologicznych dokonanych w latach powojennych na przedpolu Przełęczy dukielskiej, można stwierdzić, że już w pradziejach wzdłuż górnego biegu Jasiołki przebiegał ważny szlak komunikacyjny, łączący ziemie po północnej i południowej stronie Karpat i że już w młodszej epoce kamienia, mogło się rozwijać tu osadnictwo, świadczą o tym luźne znaleziska narzędzi kamiennych i krzemiennych, takich jak np.: dłuto krzemienne znalezione w Łękach Dukielskich i wyroby obsydianowe w Wietrznie. Pierwsze zapewne pochodzą z ośrodka górniczego spod Opatowa związanego z ludem kultury pucharów lejowatych lub ceramiki sznurowej, drugie zaś dotarły z południa. W Wietrznie odkryto również mały dzbanuszek reprezentujący kulturę otomańską datowany na epokę brązu. Znaleziska wietrzańskie wskazują na wyraźne związki ludu z pograniczem węgiersko-słowackiego z terenami w obrębie przełęczy.

Liczniesze są materiały wykopaliskowe zaliczane do kultury łużyckiej głównie grupy tarnobrzelskiej /900-550 lat pne/. W Wietrznie natrafiono na cztery groby ciałopalne typu popielnicowego. Wydobyte z ziemi ornamentowane urny zawierały m. m.: importowane przedmioty z brązu, szpilę z główką maczugową i podkowiastą brzytwę. Niektórzy archeolodzy doszukują się tutaj istnienia osady obronnej szczepu prasłowiańskiego.

W okresie wpływów rzymskich w Wietrznie istniało znaczne osiedle ludzkie. Natrafiono tu na 7 jam o różnych kształtach bo w postaci form wydłużonych, owalnych i kolistych. Jedną z nich zawierała żużel żelazny, produkty wykonane z tego metalu następnie przesłiki gliniane i paciorki ze szkliva i bursztyny. Materiały te wskazują na obecność tu ośrodka wytwórczego rzemieślniczego, czego dowodem jest żużel, oraz kontaktów handlowych z terenami nadbałtyckimi /paciorek bursztynowy/ i południowymi /paciorek ze szkliva/. Wskazują na to również importy rzymskie w postaci pojedynczych monet znalezionych w Wietrznie, Dukli i Iwoniecu. W Wietrznie odkryto też wykonaną na miejscu glinianą figurkę spełniającą charakter kultowy. Te ślady osadnictwa wiążą się z prasłowiańskim plemieniem kultury przeworskiej, które w końcu II wieku ery nowożytniej w swej ekspansji dotarło aż do wschodniej Słowacji. Osadnictwo tej kultury przerwały plemiona huńsko-germańskie.

O ciągłości osadnictwa na tym terenie świadczy istniejący tutaj gród okresu plemiennego - Wietrznów szczegółowo zbadany przez A. Zakiego.

Gród ten wzniesiony na stromym wzgórzu o wysokości 100 m nad poziom Jasiołki między wsią Wietrzno i Bóbrką zabezpieczał przedpole Przełęczy Dukielskiej. Stanowił on między X a XII wiekiem znaczniejszy grodowy zespół osadniczy o powierzchni około 0,5 km², otoczony wyniosłym wałem 5 metrowym o długości około 1 km. Odkryte pozostałości 16 pewnych palenisk i 5 domniemyanych prowadzą Zakiego do wniosku o istnieniu około X wieku 27-40 domów w obrębie właściwego grodu. Zaki szacuje, że liczba ludności w okresie największego rozkwitu grodu przekracza średnic 200 osób. Ponieważ zajęciem ich było rolnictwo, co łatwo ze znalezisk odczytać - musieli dla utrzymania się uprawiać około 1000 ha ziemi. Zabytki w postaci kilku warstw ceramiki wskazują że stanowisko to było zasiedlone przez dłuższy okres m.in. w epoce kultury łużyckiej. c.d.n.

Przypisy

J. Janowski. Uwagi o problematyce osadniczej na przedpolu Przełęczy Dukielskiej w okresie wpływów rzymskich. "Sprawozdania Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego", 1963 s. 23.

2. A. Zaki, Wietrznów. wczesnośredniowieczny gród graniczny w świetle badań lat 1952-53. "Wiadomości Archeologiczne." t.24. 1957. s.1-36.